

BIBLIOGRAFIA

- Font-rubí. Passeig per un temps i un territori de Salvador Llorac i Santis.
- Memòria explicativa de les obres de consolidació de l'església de Sant Pere i Sant Feliu de Font-rubí.

COM ARRIBAR-HI

Sortint de Guardiola en direcció al nucli històric de Font-rubí s'arriba al quilòmetre dos de la carretera BP-2126, allí s'hi troba el nucli de les Cases Noves de la Mata o Font-rubí de baix com es coneix actualment.

Agafant la Carrerada o Via Mercadera en aquest punt es puguen gairebé cent metres de desnivell per coronar el Balcó del Penedès al peu de la Creu a 666 metres per sobre el nivell del mar.

Cal fer marrada, en dies clars es pot gaudir d'una impressionant vista panoràmica. Des de aquí la serralada litoral no és prou ferma per tapar-nos del tot el mar i l'horitzó. Al nord-est, es reconeix nevat a l'hivern, el massís del Montseny, al oest i sud-est però la vista no pot anar més enllà de la vall del Foix on el Collet de Foix, el Puig de les Torres, el Clapí vell d'entre d'altres ens tapen Pontons, Valldossera i la Província de Tarragona. També al Sud es pot observar el penya-segat del Castellot de Castellví i a ran, per sobre Banyeres del Penedès, el mar.

La Creu d'uns quatre metres d'alçada i de poc interès arquitectònic porta inscrit al centre "Santa Missió 1957". A pocs metres, al punt més àlgid de l'antic nucli de Font-rubí s'alça majestuosa la rectoria i l'església de Sant Pere i Sant Feliu.

HISTÒRIA

L'església parroquial de Sant Pere i Sant Feliu de Font-rubí és d'origen romànic però fou molt transformada posteriorment.

Possiblement en els seus orígens s'utilitzarà com a capella del castell sota l'advocació única de Sant Pere.

Es creu que els seus fonaments daten del segle XI però no la trobem esmentada fins a principis del segle XII, concretament el 1140 quan el prior de Montserrat va donar en feu a Pere Oliva i la seva muller, Guisla, la meitat dels aïlls que tenia al terme del castell de Font-rubí.

També se'n fa menció en el testament d'Elisenda de Queralt, senyora de Font-rubí l'any 1227 com a parròquia de Sant Pere, i no és fins l'any 1593 que es troben documents que l'anomenen església de Sant Pere i Sant Feliu. El primer rector conegut va ser Berenguer de Puig i data del 1287.

Són evidents les modificacions posteriors així com la construcció de la rectoria i el cementiri adossats. No queden clars, però els elements modificats ni l'època concreta d'aquests. a la dovella principal del portal s'hi pot observar gravada la data 1742 el que fa suposar que l'església fou objecte d'importants transformacions a principis del segle XVIII.

Durant els primers mesos de la Guerra Civil es va desencadenar per part dels proletaris més radicals una forta persecució contra tot el que tingués caire religiós. Les esglésies van ser ocupades i convertides en magatzem. Molts dels seus continguts van ser cremats: imatges, vestuari, retaules, a més dels arxius que contenien, cosa que ha provocat que ens hagi arribat tant poca documentació sobre l'edifici.

L'ESGLÉSIA

El conjunt monumental de l'església està format per quatre parts diferenciades: la nau de l'església, la rectoria, el campanar i el cementiri.

El cos central, és a dir, el recinte dedicat al culte és rectangular, de paret de pedra calcària i roja, absis és recta i orientat a llevant.

La coberta la forma una volta de maó massís que es pot veure des de l'interior, aquesta és ancorada a la base amb tirants de ferro amb una curta creu a l'exterior. La volta la cobreix una coberta a dues aigües, de teula àrab, suportada per encavallades de fusta, embigats i

lletes també de fusta.

Des de l'interior del cementiri es pot observar la cornisa feta de teula i maó sobreposat, també aquí les parets ens parlen de la seva evolució. A certa alçada una filera de totxo massís ens fa suposar que la nau no va tenir sempre la mateixa altura, d'altres restes de maó delaten obertures ara cegues i canvis progressius del mur. És clar el guany d'alçada i llargada a l'extrem oest de la nau, on s'hauria de suposar l'entrada principal. Un mur muntat sobre una petita cornisa de maó doblat s'alça ben diferenciat de l'existent i ens revela una estructura en constant transformació.

A ponent l'ull de bou és vestit per un vitrall ben senzill. Més avall i a la dreta una esquerda circular, sota els trossos de calç que s'han després, donen a entendre l'existència d'una altra obertura original. Descentrada del que és el cos actual dona a entendre l'ampliació d'aquest.

L'entrada és lateral amb arc de mig punt adovellat, abans d'entrar a la clau s'hi pot veure la data 1742 amb una creu patent a sobre, i més amunt, el bon observador hi pot endevinar les restes d'un rellotge de sol.

El campanar, d'uns 15 metres d'alt, és de base quadrada i es recolza al cos principal. Una fissura vertical revela que hi és adossat posteriorment. El cos superior és vuitavat i de totxo massís amb quatre obertures d'arc de mig punt. La coberta és plana muntada sobre voltes en creu. S'hi poden veure dues campanes. La de la finestra sud diu en llatí: Lloeu el senyor Déu amb címbals que sonin bé. Alabeu-lo amb símbols d'alegria. Josepa. I en castellà: pagada per Josepa Pascual. Font-rubí, 1941. La de la finestra est diu en llatí: convoco els fidels, ploro els morts, animo les festes, allunyo els llamps; Antònia, i en castellà: foren padrins els germans Pilar, Antònia i Josep Miquel Jané. Font-rubí, 1941.

Darrera, hi és annex el cementiri, tres naus de nínxols de tres o quatre fileres d'alçada formen un baluard tancat per una porta de ferro treballada. Hi han en total 109 nínxols, quasi tots en molt bon estat. Les remodelacions fetes l'any 1991 van ser impulsades pels veïns del municipi; es va pavimentar el terra i els graons de l'entrada, a més d'un arranjament general. Una creu de ferro fixada a un piló de pedra presideix l'indret.

Si tenim l'oportunitat d'entrar-hi, veurem al front, des de la porta lateral, la pica baptismal de marbre datada del 1880 darrera una porta de ferro treballat. Entrant, a banda i banda s'observen dues piques beneiteres treballades, just a sobre, una volta de creueria simple sustenta el Cor amb la seva barana de fusta treballada que esgarrapa, els dies de sol, la llum que entra pel rosetó.

Mirant cap l'altar la volta de canó se'ns presenta imponent cobrint tota la nau de l'església. Aquesta es reforça sobre quatre arcs torals recolzats damunt els pilars laterals i sobre els murs coronats per una cornisa perimetral. Tot el terra és de rajola de terrissa i les parets i la volta són pintades de color cru i, de diversos motius a la banda de l'altar.

Avançant pel corredor, a l'esquerra veiem varies imatges de sants i Crist a la creu. A mà dreta, el confessionari, d'obra i guix i gelosia de fusta i el pòdium, des d'on antigament es beneïa la palma.

L'altar, lleugerament elevat, és d'obra i guix treballat i pintat. Aquest presenta una estructura piramidal i és presidit per la figura de Sant Pere amb les claus de l'Església a la mà. Més amunt, a la volta, dues llunetes laterals donaven pas a obertures ara tapiades que devien il·luminar-lo.

El cos principal de la rectoria és rectangular i es compon de semisoterrani i dues plantes amb coberta a doble vessant amb teula àrab. La façana presenta dos balcons amb tres arcs de maó a cada planta. La rectoria, a la qual també s'hi pot accedir des de l'interior de la parròquia, és la part que desperta menys interès, però conforma el volum més visible i característic, junt amb el campanar, que identifica el conjunt quan ens ho mirem des de la vall.